

Τῇ ΙΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΛΙΟΥ.

† Μνήμη τῆς Ἀγίας

Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εύφημίας.

ΟΡΟΡΟΣ.

Ὕχος ἡ Γα

Γ
Ἄνθε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν
χ
ψευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ου Γ
τι

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ως ὄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὄνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Γ
Ἄνθε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ψ
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι
τι Κυ ρι ου Γ
τι

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ως ὄνω)

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας Εὐφημίας.

Ὕχος γ'.

Θείας πίστεως.

Λίαν εὔφρανας τοὺς ὄρθιοδόξους, καὶ κατήσχυνας τοὺς κακοδόξους, Εὐφημία Χριστοῦ καλλιπάρθενε· τῆς γὰρ Τετάρτης Συνόδου ἐκύρωσας, ἢ οἱ Πατέρες καλῶς ἐδογμάτισαν, Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὕχος ἵ. Γα

Ἄντι αν ε ευ φρα νας τους ορ θιο δο ζους
και κα τη η σχυ νας τους κα κο δο ζους Ευ
φη μι α Χρι στου ου κα λλι παρ θι ε νε π
γαρ τε ταρ της συ νο δου ε κυ ρω σας
α οι Πα τε ρες κα λω ως ε δο γ μα τι ι σαν
τυς εν δο ζε Χρι στον τον Θεον ι κε τευ ε

Γ
δω ρη σα σθαι η μιν το με γα ε ε λε ε
..
ος Γ

Δόξα... (Τὸ ὡς ἄνω)

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ὕχος γ'.

Сὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Γίός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Γ
υ **Κ**αὶ νῦν καὶ α ει καὶ εις τους αι ω

νας των αι ωνων α μην π
Θεοτοκίον. **Ν** Γ
π **ε** την με σι τευ σα σαν την σω

τη ρι αν του γε ε νους η μων **χ** α νυ μνου
μεν Θε ο το ο κε Παρ θε ε νε **π** εν τη σαρ κι

γαρ τη εκ σου προσλη φθει ση ο Υι ος σου και π
 Θε ος η μων χτο δι α Σταυρου κατα δε ξα
 α με νος πα α θος π ρ ε λυ τρωσα τω η μας χ
 εκ φθο ρα ας ως φι λαν θρω πο ο ο ος γη

Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν, Κάθισμα.
„Ηχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ.

Η νύμφη καὶ ἀμνάς, τετρωμένη τῷ πόθῳ,
Χριστὲ τοῦ ἔαυτῆς, οὐρανίου νυμφίου, δπίσω
σου ἔδραμε, τὴν λαμπάδα κατέχουσα, τὴν δι’
ἔλαιον, τῶν ἀρετῶν ὀνηματένην. Ταύτης
ἄπαντας, ῥῦσαι παντοίων κινδύνων, πρεσβείαις
ῶς εὔσπλαγχνος.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Θεοτοκόν.

Ελπὶς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν
ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως
ἴκετευε, σὺν ταῖς ὄνται Δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεσιν,
ἀμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς
πίστει καὶ πόθῳ ἀεὶ σε δοξάζουσι.

Μετὰ τὴν β' Σπιχολογίαν, Κάθισμα.

„Ηχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσὴφ.

Κατησχύνθησαν αἰσχρῶς, αἱρετιζόντων ἡ
πληθύς, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὕβρεως
πέπλησται πολλῆς, ὅτε ἐώρων ποσί σου
κατερριμμένον, τὸν Τόμον ἔαυτῶν, τὸν δὲ
ἡμέτερον, τιμίαις σου χερσί, κατεχόμενον,
κατηγοροῦντα ὄνοιαν ἐνδίκως, τῶν κακοδόξων,

καὶ κράζοντα, Χριστὸς ἐτέχθη, διπλοῦς τῇ φύσει, διπλοῦς δὲ καὶ ταῖς θελήσεσι.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκόν.

Κατεπλάγη, Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βάτον ἐν πυρί, ἀκατάφλεκτον, ράβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν, καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήστωρ σου καὶ φύλαξ, τοῖς Ἱερεύσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ὕχος πλ. δ^ν.

Τὸ προσταχθὲν μασπικῶς.

Ἐν τῇ εὐσήμῳ ἔօρτῃ τῆς Πανευφήμου, μετ' ἐγκωμίων φαλμικῶς πιστῶν ὁ δῆμος, εὐφημήσωμεν πόθῳ Χριστοῦ τὴν παρθένον· δογμάτων γὰρ ἀνεδείχθη τῶν πατρικῶν, προστάτις, καὶ μετὰ τέλος θαῦμα φρικτόν! Εὔτυχη καὶ Διόσκορον, ἐλέγξασα τοὺς κακῶς, νοσήσαντας εἰς δόγμα Χριστοῦ, ὃν ὑμνοῦντες δοξάζομεν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκόν.

Εύχαριστοῦμέν σοι ἀεὶ Θεοτόκε, καὶ μεγαλύνομεν Ἄγνη καὶ προσκυνοῦμεν

ἀνυμνοῦντες τὸν τόκον σου κεχαριτωμένη,
βοῶντες ἀκαταπαύστως, σῶσον ἡμᾶς, Παρθένε
Παντελεῆμον, ὡς ἀγαθή, καὶ δαιμόνων
ἔξαρπασον, λογοθεσίου φοβεροῦ, ἐν ὅρᾳ τῆς
ἔτασεως, μὴ αἰσχυνθῶμεν οἱ δοῦλοι σου.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἡχου.

Ἄρχος λέπτος

^B
Ἐκ νεοτητοῦ μου πόλια απολεμεντοῖς
πολεμεῖ με πάθηται αλλὰ αὐτοῖς αντιλα-

^A
βούς καὶ σωσον Σωτηρίου
^B

^B
Οἱ μισουντες Σιων αἰσχυνθήτε α-

ποτουΚυρίου ως χορτογαρπυρίε

^A
σεσθεα πεζηραμμενοι
^B

^B
ΔοξαΠατρίκαιγιωκαιΑγι

^B
ωΠνευματι

^P ^B
ἌγιωΠνευματι πασαψυχηζω
ουουταικαικαθαρσειυψουταιλαμπρυνε

Π Β

ται ⁶_λτη Τρι α δι κη Μο να α δι ι ε ρο

κρυ φι ως ^M_λ

και νυν και ει και εις τους αι ω νας

τον αι ω νων α μην ^Π_Β

⁶_λ Η γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα

της χα α ρι τος ρει θρα ⁶_λ αρ δευ ο ον τα α

πα σαν την κτι ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν ^Π_Β ⁶_λ

Προκείμενον. Ἡχος δ'.

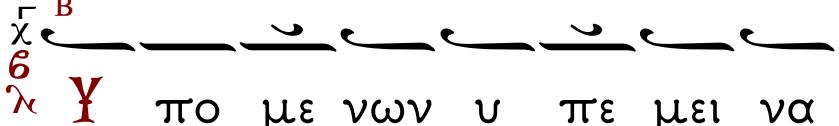
^B
πο με νων υ πε μει να τον Κυ ρι

ον και προ σε σχε μοι ^Δ_λ και ει ση κου σε της

(Δις)

δε η η σε ως μου ⁶_λ

Στιχ. Δίκαιος ως φοίνιξ ἀνθήσει καὶ ώσεὶ¹
κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Τὸ τρίτον. ^B

 πο με νων υ πε μει να

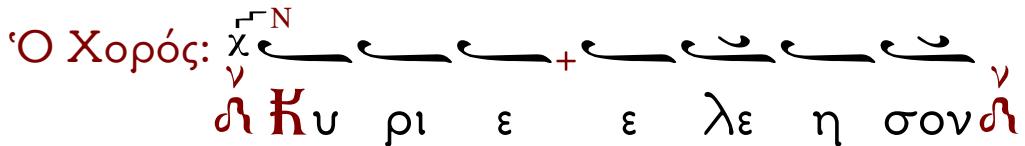

 τον Κυ ρι ον και προ σε σχε μοι ^Δ και ει ση η

 κου σε ^{z'} ^λτης δε η η σε ωως μου ου ⁶

Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου.

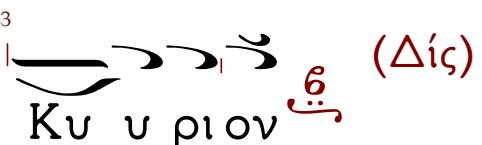
Πᾶσα Πνοή Αἰνεσάτω.

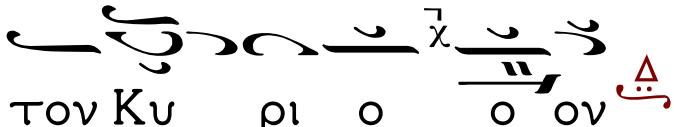
·Ο Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

·Ο Χορός:
Δ Κυ ρι ε ε λε η σον

·Ο Ιερεὺς: "Οτι Ἀγιος εῖ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

·Ο Χορός:
Δ μη ην

Πα α α σα πνο η αι νε σα τω τον

Κυ ρι ον (Δίς)

Τὸ τρίτον.
Δ νε σα τω πνο η πα σα

τον Κυ ρι ο ον

·Ο Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι .. ·Ο χορός:

Δ Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε

λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον

·Ο Διάκονος: Σοφία. ·Ορθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου

Εύαγγελίου. Ο Ιερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ο Χορός:

καὶ τωπνευματισου

Ο Ιερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἅγίου Εύαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ο Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ο Χορός:

Δοξα σοι Κυρι ε δοξα σοι

Ο Ιερεὺς: (Ἀνάγνωσις Εύαγγελίου)

Ο Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Ο Ν' ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἡμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ὅν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοù γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοù γὰρ ἀλήθειαν ἥγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστεα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἔξαλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἥγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαι με ἐξ αἵμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

“Οτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· δλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἄχος Δι

Δοξα Πα τρι και γι ω και Α
γι ω Πνευμα τι

Ταις της Α θλη φο ο ρου πρεσβει αις ε
ε λε η μον ε ξαλειψον τα πλη θη ρτων ε
μωων εγ κλη ματων

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην

Ταις της Θε ο το ο κου πρεσβει αις ε
ε λε η μον ε ξαλειψον τα πλη θη ρτων ε
μωων εγ κλη ματων

Εἶτα φάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον.
Ὕχος πλ. β'.

π λε η σον με ο Θε ος ρ κα τα
 το με γα ε λε ος σου ρ και κα τα το
 πληθος των οι κτιρμων σου ρ ε ξα λειψον ρ
 το α νο ο μη μαα α α μου π

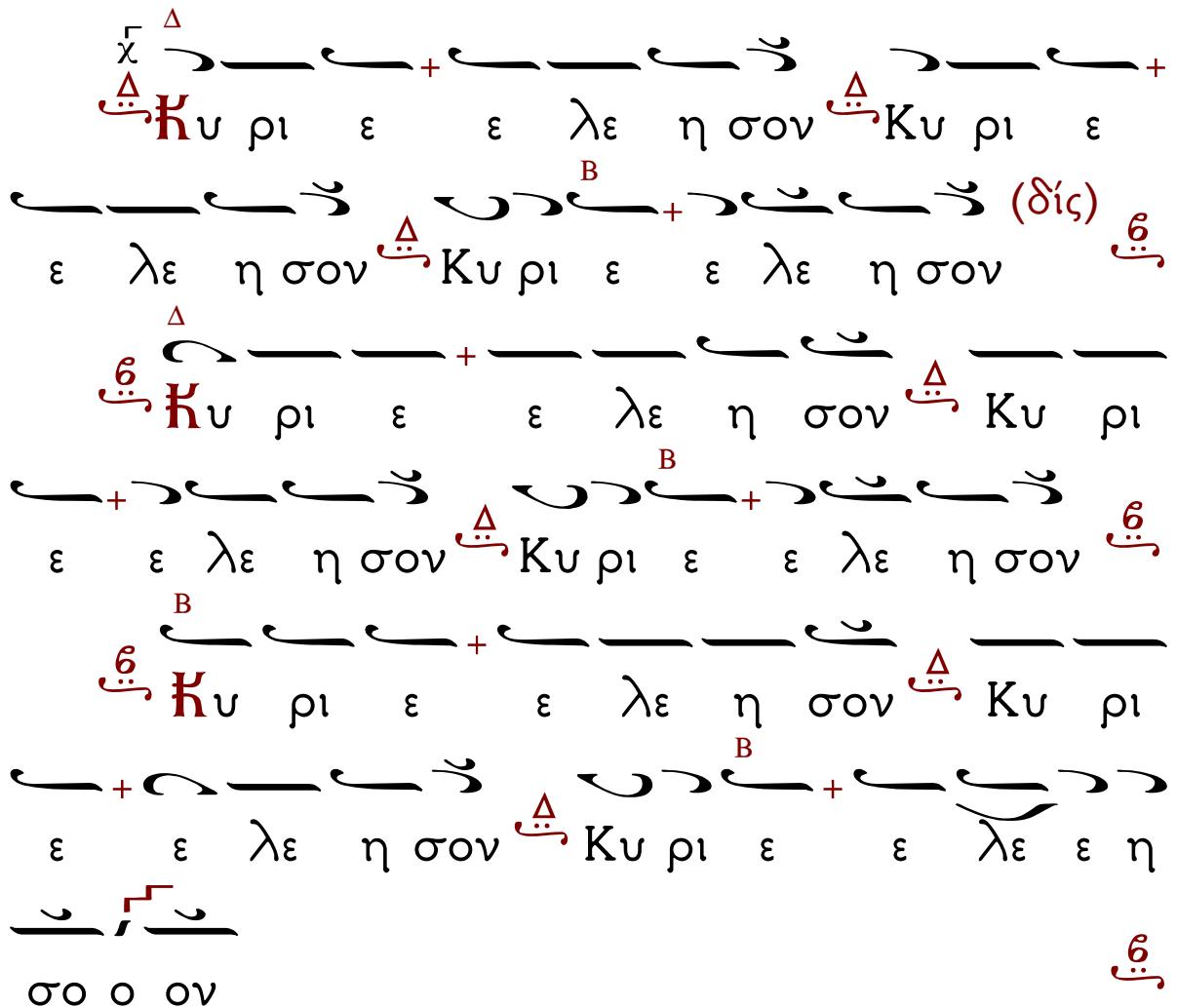
π Εκ δε ξι ων του ου ου Σω τη η η η
 η ρο ος π α ρε ε στηη η π α αρ θε ε
 ε νο ος π και α θλη φο ρο ο ος και αι Μαρ
 τυς πε ρι βε βλη η με ε ε νη η ταις α ρε
 ταις το ο ο α η ητ τη η η η τον π και
 πε ποι κιλ με ε ε ε νη η ε λαι ω τη

η ης α αγνειας ^Δ και τω αι αι μα α τι ι της
 α ^ο θλη η σε ε ε ε ως και βο ω σα α
 προς α αυ τον εν α γαλ λι ι α α α σει ει
 την λαμ πα δα α α κα τε ε χου ου ου ου
 σα ^π εις ο σμην μυ ρου σου ε δρα μον Χριστε
 ο Θε ε ος ^Δ ο τι τε ε τρωω μαι της σης
 α γα α α πη ης ε ε ε γω ^π μη η χω ω
 ρι ι ση ης με ^χ νυ υμ φι ε ε ε ε που ρα
 α νι ι ι ι ε ^Δ αυ της ται αι αις ι ι ι κε
 ε σι αις ^Δ κα τα α πε ε εμ ψο ον
 η η η μιν ^Δ παν το δυ να με Σω τηρ τα α

 ε λε ε ε η η η η σου ου ου ου ου

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ἐλέει, καὶ οἰκπίρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Γιοῦ,
..... νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Οι Κανόνες·
 'Ωδὴ α'·
 Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ο Είρμος.

Ἄγιος Ἰωάννης Γα

Δι γραν δι ο δευ σας ωσει ζη ραν Δι και
 την Αι γυ πτιι αν π μο χθη ρι αν δι α φυ γων
 Δι ο Ισ ρα η λι της α νε βο ο α λτω
 λυ τρω τη και Θε ω η μων α σω μεν Δις
 Δι γι α Θε ο το κε σω ωσον
 η μας Δι

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ
 καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· Ω Μῆτερ τοῦ
 Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν
 με διάσωσον.

Δι Πολλοῖς συ νε χο με νος πει ρα σμοις Δι

Π προς σε κατα φε ευ γω σω τη ρι αν ε πι
 Ν Γ ζη των Δ Ω Μη τερ του Λο γου και Παρ θε νε χ
 Γ των δυ σχε ρων και δει νων μεδι α σωσον Δ
 Δ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον
 η μας Δ

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς
 ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαι μου τὴν ψυχήν·
 εἰρήνευσον, Κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ
 Θεοῦ σου, Πανάμωμε.

Δ Πα θων με τα ρατ του σι προ σβο λαι Δ
 πολλης α θυ μι ι ας εμ πι πλωσαι μου την
 ψυχην Δ ει ρη νευ σον Κο ρη τη γα λη νη χ
 την του Υι ου και Θε ου σου Παναμω με Δ

Δι Υ περ α γι αΘε ο το κε σω ωσον

η μας Δι

Сωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ,
Παρθένε, λυτρωθῆναι με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ
νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ
τὴν διάνοιαν.

Δι Κωτη ρα τε κου σαν σε και Θε ον Δι δυ

σω πω Παρ θε νε λυ τρω θη ναι με των δει

νων Δι σοι γαρ νυν προς φευ γων α να τει νω λ
χ

και την ψυ χην και την δι α νοι αν Δι

Δι Υ περ α γι αΘε ο το κε σω ωσον

η μας Δι

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν,
ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ,
ἀξίωσον, μόνη Θεομῆτορ, ώς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε
λοχεύτρια.

Δ Νοσουν τα το σω μα και την ψυ χην Δ
ε πι σκο πης θει ας και προ νοι ας της πα ρα
σου Δ α ξι ω σον μο νη Θε ο μη τορ Χ
ως α γα θη α γα θου τε λο χευ τρι α Δ

Κανὼν τῆς Ἀγίας.
 Ὁδὴ α'. Ἡχος δ'.
 Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄνοιξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος, καὶ ἀσω μελώδημα, τῇ Ἀθληφόρῳ Χριστῷ, καὶ ὁφθήσομαι, φαιδρῶς ἀνακηρύττων, τοὺς πόνους οὓς ἦνεγκε, καὶ τὰ παλαίσματα.

Στίχ. Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἴάσεων ἄφθονα, ἥμīν προχέεις χαρίσματα, τοῖς πίστει προστρέχουσιν, ἐν τῷ ναῷ σου Σεμνή, καὶ αἰτοῦσί σε, ἐκ βάθους καρδίας, καὶ πόθῳ τὴν μνήμην σου, πανηγυρίζουσι.

Δόξα...

Ναὸς ἔχρημάτισας, κατὰ τὸν θεῖον Ἀπόστολον, ἐν ᾕπερ ηὐδόκησε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐνοικῆσαι τε, καὶ ἐμπεριπατῆσαι, ψυχῆς καθαρότητι, Μάρτυς πολύαθλε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Οὐ κρύπτομεν Δέσποινα, τοῦ σοῦ ἐλέους τὴν ἄβυσσον, καὶ βρύσιν τὴν ἄφθονον, τῶν τεραστίων σου, καὶ τὸ πέλαγος, τῶν εὔεργεσιῶν σου, ὃν πᾶσι δι' ἔλεον πολύν ἔξεχεας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

΄Ωδὴ γ'.

΄Ο Ειρμὸς.

΄Ηχος λαβ̄

Ἄλλοι ρα νι ας α ψι δος ο ρο φουρ γε
 Κυ ρι ε δι και της εκ κλη σι ας δο μη τορ συ
 μεστερε ωσον ἦν τη α γα πη τη ση ἦτων
 ε φε τωνη α κρο της δι των πι στων το στη
 Δίς
 ριγμα μο νε φι λαν θρω πε δι
 ά γ περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον
 η μας δι

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι,
 Σέ, Θεογεννῆτορ, Παρθένε, σύ με κυβέρνησον,
 πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν
 πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Γ Δ Προστα σι αν και σκε πην ζωης ε μης
 τι θημι Δ Σε Θε ο γεν νη τορ Παρθε νε συ
 με κυ βερ νη σον ♀ προς τον λι με να σου ♀
 των α γα θων η αι τι α Δ των πι στων το
 στη ριγ μα μο νη πα νυ μνη τε Δ
 Γ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω
 σον η μας Δ

Ικετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον,
 καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου·
 σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης,
 τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

Γ Δ Κε τευ ω Παρθε νε τον ψυ χι κον
 ταραχον Δ και της α θυ μι ας την ζα λην δι

α σκεδάσαι μου ^Δ_¶ συ γαρ Θεον νυμ φε ^Δ_¶

τον αρχη γοντης γα λη νης ^Δ_¶ τον Χριστον ε

κυ η σας μονη παναχραντε ^Δ_¶

^Γ_¶ Υ περ α γι α Θεον το κε σω ω

σονη μας ^Δ_¶

Εύεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον,
τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον·
πάντα γὰρ δύνασαι, ως δυνατὸν ἐν ἴσχυΐ, τὸν
Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

^Γ_¶ Ευ ερ γε την τε κουσατοντων κα λων

αι τι ον ^Δ_¶ της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον

πα σιν α να βλυσον ^Δ_¶ παν τα γαρ δυ να σαι

^Δ_¶ ως δυ να τον εν Ι σχυ ι ^Δ_¶ τον Χριστον κυ

η σασαΘε ο μα κα ριστεΔ
Γ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω
 σονη μαςΔ

Χαλεπαις ἀρρωστίαις, καὶ νοσεροῖς
 πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ, Παρθένε, σύ μοι
 βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῇ σε
 γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τὸν
 ἀδαπάνητον.

ΔΧα λε παις αρ ρω στιαις και νο σε ροις πα
 θεσινΔ ε ξε τα ζο με νω Παρθε νε συ μοι
 βο η θη σον ¶ των ι α μα των γαρ ¶ α
 νελ λι πη σε γι νω σκωΔ θη σαυ ρον Πα να
 μω με τον α δα πα νη τονΔ

Κανὼν τῆς Ἀγίας.

Ωδὴ γ'. Ἡχος δ'.

Τοὺς σοὺς ὄμυνολόγους Θεοτόκε.

Στίχ. **Ἄ**για τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

“Ω! πῶς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σταδίου, ἀθλοῦσα ἡ Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, τὸν τύραννον ἐξέστησε, δι’ ἄκραν καρτερότητα· ἀνδρείως γὰρ ὑπήνεγκε, τὰ τῶν δεινῶν κολαστήρια.

Στίχ. **Ἄ**για τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πανεύφημε μάρτυς Εύφημία, εὐφήμοις ἐν ἄσμασιν ἀεί, σὴν μνήμην σου γεραίρομεν, τὴν σὴν πλουτοῦντες λάρνακα, τὸ λείψανόν σου φέρουσαν, τὸ Ἱερὸν καὶ σεβάσμιον.

Δόξα...

Ἄνδρείως κατέβαλες τὸν ὄφιν, τὸν μέγαν Σεμνὴ τὸν νοητόν, δυναμωθεῖσα χάριτι, Πατρὸς Γίοῦ καὶ Πνεύματος, τῆς ἀσυγχύτου φύσεως, καὶ τρισηλίου Θεότητος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ὑμνήσωμεν πάντες κατὰ χρέος, Μαρίαν τὴν Δέσποιναν ἀγνήν, τὴν μόνην ἀειπάρθενον· αὕτη γὰρ τὸ κεφάλαιον, τῆς σωτηρίας γέγονεν, ἡμῶν δι’ ἄκραν καθαρότητα.

Κάθισμα.

Ἔχος δ^ν.

Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν νυμφίον σου Χριστὸν ἀγαπήσασα, τὴν λαμπάδα σου φαιδρῶς εὔτρεπίσασα, ταῖς ἀρεταῖς διέλαμψας Πανεύφημε· ὅθεν εἰσελήλυθας, σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους, στέφος τῆς ἀθλήσεως, παρ' αὐτοῦ δεξαμένη. Ἄλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς ἐκτελοῦντας ἐν πίστει τὴν μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκόν.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἀμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα, σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Κοντάκιον.
Ὕχος β'.

Ἄγωνας ἐν ἀθλήσει, ἀγῶνας ἐν τῇ πίστει
κατεβάλου θερμῶς ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ νυμφίου
σου, ἀλλὰ καὶ νῦν, ως τὰς αἵρεσεις, καὶ τῶν
ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα, ἐν τοῖς ποσὶ τῶν βασιλέων
ἡμῶν ὑποταγῆναι πρέσβευε διὰ τῆς Θεοτόκου, ἡ
ὑπὸ ἔξακοσίων τριάκοντα θεοφόρων Πατέρων
Ὄρον λαβοῦσα, καὶ φυλάττουσα πανεύφημε.

Ο Οἶκος.

Τὶ τῶν σῶν ἀθλημάτων, ἢ τὶ τῶν σῶν
κατορθωμάτων, ἢ τὶ τῆς σῆς παρθενίας, ἢ τοῦ
βίου τοῦ ἀμέμπτου σου θαυμάσειέ τις
πρότερον; σὺ γὰρ εὔφρανας τὸν Πατέρα, ως τῷ
Γίῳ νυμφευθεῖσα, τῷ Πνεύματι τῷ Ἀγίῳ σαυτὴν
κατακοσμήσασα. Τὶς ίκανοῖ πρὸς ταῦτα, τὶς
λέγειν νῦν ἴσχύσειεν, ὅσαι σε περιλάμπουσιν
ἀρεταὶ μὴ ὑποδύουσαι; ως ἐξ ἀνατολῆς γὰρ ἐκ
τάφου ἀνατέλλουσα, παντὶ φαίνεις, καὶ
ἀκτινοβολεῖς ἐν γῇ καὶ θαλάσσῃ, καὶ ἐπὶ πᾶσαν
ἥπειρον ἀγιάζεις καὶ μυρίζεις τὰ πέρατα· διὸ
Τόμον πεπίστευσαι, ὑπὸ ἔξακοσίων τριάκοντα
θεοφόρων Πατέρων Ὄρον λαβοῦσα, καὶ
φυλάττουσα Πανεύφημε.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ.

Τῇ ΙΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἅγιας Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας.

Σπίχοι.

Δίκαζε μάρτυρς τοῖς ὅροις, καὶ κειμένη,

Κυροῦσα πίστιν, ἦς ἐνήθλησας πόθῳ.

Θέσκελον ἐνδεκάτῃ Ὁρον ἐμπεδοῖ Εὐφημίη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἅγιας Ἰσαποστόλου βασιλίσσης Ὁλγας.

Σπίχοι.

Ἐγγὺς ὄντως Ὁλγα Κυρίου,

Ταῖς ἀρεταῖς ἔστηκεν ἐστιλβωμένη.

Οὐρανοῦ εἰς ἔξενίην Ὁλγα, δεκάτῃ ἥλθε πρώτῃ.

Ἀνθραξ νοητὸς ἡ Ὁλγα ἐν Ρωσίᾳ

Ωφθη, τῆς Ὂστερον φλογὸς ζωηφόρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἀγίου μάρτυρος Κινδέου τοῦ πρεσβυτέρου.

Ο ὁσιος Λέων, ὁ ἐν τῇ μάνδρᾳ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἄγιοι μάρτυρες Μαρκιανὸς καὶ Μαρτυροκλῆς ὁ μὲν μαχαίρᾳ, ὁ δὲ τοξευθεὶς τελειοῦνται.

Σπίχοι.

Ὑπῆρξε θήκη, Μαρκιανέ, σὸς φάρυγξ
Χωροῦσα τὴν μάχαιραν, ἥ κατεκρίθης.
Ο Μαρτυροκλῆς Μαρτύρων εὗρε κλέος,
Μάρτυς φανεὶς ἄριστος ἐκ τοξευμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος Νικόδημος, ὁ ἐν
τοῖς ὁρίοις τῆς τοῦ Βατοπεδίου ἵερᾶς μονῆς
ἀσκήσας, καὶ διδασκαλος τοῦ θείου Γρηγορίου
τοῦ Παλαμᾶ χρηματίσας, διὰ τῆς κατὰ Χριστόν
φιλοσοφίας ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Σπίχοι.

Πῶς ἀγέραστον καταλίπω τοῖς λόγοις
Τὸν Νικόδημον, ὃ γέρας νῆψις νόου;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Νικοδήμου τῆς Μονῆς Φιλοκάλλους τῆς ἐν
Θεσσαλονίκης

Σπίχοι.

Νικήσας Νικόδημε, ἔχθρὸν τὸν πλάνον,
Νίκην κατ' αὐτοῦ ἡμῖν ἀεὶ ἔξαίτει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Νέος Ὁσιομάρτυς
Νικόδημος, ὁ ἐν Ἐλβασανίᾳ τῆς Ἀλβανίας
μαρτυρήσας ἐν ἔτει 1722, ξίφει τελειοῦται.

Σπίχοι.

Ο Νικόδημος ράβδον ἐν χερσὶ φέρων,
Πλάνην πατάσσει Ἀγαρηνῶν ἀνόμων.

Οὗτος, ἐν τοῖς δρίοις τῶν Καυσοκαλυβίων τοῦ Ἅγίου Ὁρους ἀσκήσας, καὶ λαβὼν ράβδον παρὰ τοῦ Ὁσίου Ἀκακίου, καὶ δι' αὐτῆς ἐνισχυθεὶς, ἐτελείωσεν ἐνδόξως καὶ ἀνδρικῶς τὸ μαρτύριον εἰς τὴν ἴδιαν πατρίδα

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Νέος Ὁσιομάρτυς Νεκτάριος, ὁ ἐκ Βρυούλλων, ὁ μαρτυρήσας ἐν ἔτει 1820, ξίφει τελειοῦται.

Σπίχοι.

Τὸν Σταυρὸν αἴρων Νεκτάριος Κυρίου,
Πλάνην πατάσσει τῶν ἀπίστων γενναίως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Κύριλλος τοῦ Νέου τοῦ ἐν Πάρῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγίου Ιερομάρτυρος Ἀρσενίου, Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμην.

Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὕχος ἡ τος

Ωδὴ α' Χρυσόπεδη
 νοι ζω το στο μα μου και πλη
 ρω θη σε ται Πνευματος και λογον ε ρευ ζο
 μαι τη Βα σι λι δι Μη τρι και ο φθη σο
 μαι φαι δρως πα νη γυ ρι ζων πι και α α σω γη
 θο με νος τα αυ της τα θαυ ματα
 Ωδὴ γ' Φους σου ους υ μνο λο γους Θε ο
 το κε Δη η ζω ω σα και α φθο νος πη γη Δη
 θι α σον συ γκρο τη σαν τας λπνευ μα τι κον
 στε ρε ω ω σον πι και εν τη θει α δο ζη
 σου Δη δα χορός στε φανων δο ζης α ζη ω σον λ

Ὡρὴ δὲ
 λην α νε ξι χνι αστον θει ει αν βου
 λην της εκ της Παρ θε ε νου σαρ κω σεως
 σου του υψιστου ο Προ φη της Αβ βα κουμ
 κα τα νο ων ε κραυ γαζε Δ δο ξα τη δυ
 να μεισου Κυ ρι ε
 Ὡρὴ ε'
 λε ζε στη τα συμ παν τα ε πι
 τη θει α δο ξη σου συ γαρ α πει ρο γα
 με Παρ θε νε εσ χες εν μη τρα τον
 ε πι πα αν των Θεον Δ και τε το κας αχρο
 νον γι ον πα σι τοις υ μνου σι σε Δ σω τη
 ρι αν βρα βευ ον τα

Ωδὴ στ'
⁶_λ Την θει αν ταυ την και παν τι μον τε
 λουντες ε ορ την οι θει ο φρονες ^π_q της Θε ο
 μη το ρος ^π_q δευ τε τας χει ρας κρο τη σω
 μεν ^Δτον εξ αυ της τεχθεντα Θε ον δοξαζον
 τες ⁶_λ

Ωδὴ ζ'
⁶_λ Ουκ ε λα α τρευ σαν ⁶_λ τη
 κτι σει οι θε ο φρο νες ⁶_λ πα ρα τον κτι
 σαν τα ⁶_λ αλ λα πυ ρος α πει λην ⁶_λ αν δρει
 ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψαλ λον ⁶_λ υ
 πε ρυ υμνη τε ^π_q ο των Πα τε ρων Κυ ριος
^Δκαι Θε ος ευ λο γη τος ει ⁶_λ

Ωδὴ η'
⁶
^λ Ἄι νου μεν ευ λο γου μεν και προ

σκυ νου ου μεν τον Κυ ριον
⁶
^λ

Παὶ αἱ δᾶς ευ α γεις εν τη κα μι
^{νω}
^Δ ο το ο κος της Θε ο το κου δι ε
^{σω σα το}
^Δ το τε μεν τυ που με νος
⁶
^λ νυν
^{δε}
^π ε νερ γου με νος την οι κου με νην α πα
^{σαν}
^α γει ρει ψαλ λου ου σαν
^Δ τον Κυ ριον
^υ
^{μνει}
^{τε} τα ερ γα
^π
^λ και υ πε ρυ ψου τε
^Δ εις
^{παν τας τους αι}
^ω
^ω
^{να}
^α
^α
^α
^α
^{ας}
⁶
^λ

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα.

Τιμωτέρα Ἡχος ἁ τος

Σπίχος α' ^Μ
 ρι ^β Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον
 Κυ ρι ον και η γαλ λι α σε το πνευμα
 μου ε πι τω Θε ω ω τωσω τη ρι
 μου
^β
 Την Τι μι ω τεραν των Χερου βιμ και
 εν δο ζο τεραν α συγκριτως των Σεραφιμ
 την α δι α φθορως Θε ον Λογον τε κου
 σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
 μεν
 Σπίχος β'
 ρι Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την

τα πει νω σιν της δου λης αυ του ⁶_λ ι δου
 γαρ α πο του νυν ⁶_λμα κα ρι ου σι με πα
 σαι αι γε νε αι ⁶_λ
^B
⁶_λΤην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ⁶_λκαι
 εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ
⁶_λτην α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου
 σαν ⁶_λτην ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
 μεν ⁶_λ

Σπίχος γ' ⁶_λ ο τι ε ποι η σε μοι με γα
 λει α ο δυ να τος ⁶_λκαι α γι ον το
 ο νο μα αυ του ⁶_λκαι το ε λε ος αυ του

^χ⁶ εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

μενοις αυτον ⁶
^B

⁶ ⁶ Την Τι μι ω τεραν των Χερου βιμ ⁶ και

εν δο ζο τεραν α συγκριτως των Σεραφιμ

⁶ ⁶ την α δι α φθορως Θε ον Λογον τε κου

σαν ⁶ ⁶ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

μεν ⁶

Σπίχος δν ^χ⁶ ποι η σε κρα τος εν βρα χι

ο νι αυ του ⁶ δι ε σκορ πι σεν ^χ⁶ υ πε

ρη φα νους δι α νοι ακαρ δι ας αυ των ⁶
^B

⁶ ⁶ Την Τι μι ω τεραν των Χερου βιμ ⁶ και

εν δο ξο τεραν α συγκριτως των Σεραφιμ
 ἔτην α δι α φθόρως Θε ον Λογον τε κου
 σαν ἔτην ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
 μεν

Σπίχος ε' Χα θει λε δυ να στας α πο θρο
 νων και υψωσε τα πει νους πει νων τας ε
 νε πλησεν α γα θων ^Δκαι πλου του ουν τας ε
 ξα πεστει λε κε νους ⁶
 Μ ⁶Την Τι μι ω τεραν των Χερου βιμ ^Δκαι
 εν δο ξο τεραν α συγκριτως των Σε ρα
 φιμ ^Πτην α δι α φθόρως Θε ον Λογον τε

B

κου σαν ^π_q την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

νο μεν ⁶_λ

Σπίχος στ' ^χ₆
^λ Ἄν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι

δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους ⁶_λ κα θως

ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων

⁶_λ τω Α βρα αμ ^Δ και τω σπερ μα τι αυ του ε

ως αι ^M ω νος ⁶_λ

⁶_λ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ

και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των

Σε ρα φιμ ^Δ_π την α δι α φθο ρως Θε ον

Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

σε με γα λυ νο μεν

6
λ

Εἶτα Ψάλλεται ἡ θ' ὁδὴ τῶν Καταβασιῶν.

πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι
 λαμ πα δου χου με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω
 δε π α υ λων νο ω ων φυ σις γε ραι ρου σα
 τα i ε ρα θαυ μα σι α της Θε ο μη
 το ο ρος Δ και βο α α α α τω Δ χαι ροις
 παμ μα κα α ρι στε Θε ο το κε A γνη
 α ει παρ θε νε ε ε ε ε ε

6
λ

Ἐξαποστειλάριον.

Ὕχος γ'.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Καὶ θανοῦσα ζωηρόν, αίμάτων μύρον
ἔβλυσας, ως ἐν Θεῷ ζῶντι ζῶσα, καὶ τῶν
δογμάτων τοῦ Χριστοῦ, τὰς πλάκας ταῖς
ἀγκάλαις σου, Εὐφημία κατέχεις· διὸ
εὐφημοῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Ὕχος γ'.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Ο Θεὸς ἡμῶν Ἀγνή, καταφυγὴν καὶ
δύναμιν, καὶ βοηθόν σε παρέσχεν, ἐν ταῖς
θλίψειν ἡμῶν, καὶ ἐν ταῖς περιστάσει, πάντας
οὖν ἡμᾶς ὁρῆσαι, ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ.

Ἄγιος πάτερ Πατέρας

πάτερ α α α α σα α πνοο η αι νε
 σα α τωωτον Ku u u u ρι i i on

αι νει τε το on Ku ρι i i on εκ τω
 ω ων ou ou ρα α α νων οι αι νει τε α αυ

το o on εν τοι οις u ψι i i στοις οι σοι
 πρε πει u u μνος τω ω Θε ε ω

Ἄγιοι νει ει ει ει ει τε α αυ τον πα α αν
 τε ες οι Α α α γ γε λοι οι α α αυ του

αι νει ει ει ει ει τε αυ τον οι πα σαι αι δυ

να α α μει εις α α αυ του οι σοι πρε πει

π
υ υ μνος τω ω Θε ε ω

Δ

Σπιχηρὰ Προσόμοια γ', δευτεροῦντες τὸ α'.

Σπιχηρὰ τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος.

Ὕχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκηπικῶν ἀληθῶς.

Σπίχ. π ρ
χ
π
αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ

να στει αις αυ του ρ αι νει τε αυ τον ρ κα
 τα το πλη θος της με γα λω συ νης αυ
 του ρ

Χαίροις παρθενομάρτυς Χριστοῦ, ἡ ἔξ
 Ἐώας ώς ἀστὴρ ἀνατείλασα, καὶ πᾶσαν τὴν
 οἰκουμένην φωταγωγοῦσα φαιδρῶς, ψυχῆς
 διαυγείᾳ καὶ φαιδρότητι, δι' ἣς θεῖον θέσπισμα,
 τῶν Πατέρων κεκύρωται, καὶ κατηργήθη,
 Εὔτυχοῦς γλῶσσα βλάσφημος Διοσκόρου τε, τοῦ
 δεινοῦ καὶ παράφρονος· Χαίροις ἡ
 ἀποστάζουσα, κρουνοὺς τῶν αίμάτων σου,
 καθαρτικοὺς μολυσμάτων, ἐκ τῶν ἀγίων
 λειψάνων σου, Χριστοῦ τῇ δυνάμει, τοῦ
 παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Σπίχ.

^π
^π
Ἄι νει τε αυ τον εν η χω σαλ

^χ
^χ
πιγ γος ḥ αι νει τε αυ τον ḥ εν ψαλ τη

^χ
^χ
ρι ω και κι θα ρα

Χαίροις παρθενομάρτυς Χριστοῦ, ἡ ἐξ
Ἐώας ώς ἀστὴρ ἀνατείλασα, καὶ πᾶσαν τὴν
οἰκουμένην φωταγωγοῦσα φαιδρῶς, ψυχῆς
διαυγείᾳ καὶ φαιδρότητι, δι' ἣς θεῖον θέσπισμα,
τῶν Πατέρων κεκύρωται, καὶ κατηργήθη,
Εὔτυχοῦς γλῶσσα βλάσφημος Διοσκόρου τε, τοῦ
δεινοῦ καὶ παράφρονος· Χαίροις ἡ
ἀποστάζουσα, κρουνοὺς τῶν αἵμάτων σου,
καθαρτικοὺς μολυσμάτων, ἐκ τῶν ἀγίων
λειψάνων σου, Χριστοῦ τῇ δυνάμει, τοῦ
παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Σπίχ.

^ρ
^ρ
Ἄι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω

^χ
^χ
και χο ρω ḥ αι νει τε αυ τον ḥ εν χορ

^χ
^χ
δαι αις και ορ γα νω

Δεῦτε τῆς Ἀθλοφόρου Χριστοῦ, μέτ' ἐγκωμίων τελουμένην πανήγυριν, ὅρῶντες συνευφρανθῶμεν, πνευματικῶς ἐν χαρᾷ, καὶ πανευφροσύνως ἔορτάσωμεν· αὐτῇ γὰρ κατέβαλε, τὸ ἀγέρωχον φρόνημα, τῶν τυραννούντων, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος· ὅθεν ἥρατο, κατ' αὐτῶν μέγα τρόπαιον. Ταύτην γοῦν εὐφημήσωμεν, εὐφήμοις ἐν ἀσμασι, τήν καλλιπάρθενον κόρην, τῆς εὐφημίας φερώνυμον, Χριστὸν δυσωποῦντες, τοῦ δωρήσασθαι τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

π
χ
ϙ Ἄι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ
η χοις ρ
ϙ αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις
α λα λαγ μου ρ
ϙ πα σα πνο η ρ
ϙ αι νε
σα α τω τον Κυ ριον ρ
ϙ

“Ορους παραλαβοῦσα σεμνή, ἔνδον τοῦ τάφου, εὔσεβῶν κακοδόξων τε, κατεῖχες ἐν ταῖς χερσί σου, ὃν οἱ Πατέρες καλῶς, ἀνωθεν

πνευσθέντες συνεξέθεντο, τὸν δὲ κατεπάτησας,
ώς ψευδῆ καὶ ἀντίθεον, τῶν κακοδόξων, οὓς εἰς
τέλος κατήσχυνας· ὅθεν ἄποιντες, εὔσεβῶς
εὐφημοῦμέν σε, χαίροντες ἐν τῇ μνήμῃ σου, οὓς
μάρτυς ὁ πρόεδρος, ὁ Ἱερὸς Βυζαντίων,
ἐπισυνήγαγε σήμερον· διὸ τὸν Σωτῆρα,
ἐκδυσώπησον δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τοὺς Αἴνους. Δόξα... Ὡχος πᾶς Νη.

Χ^N Λ^N ο ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και
 Λ^M ι υι ω ω ω λ⁶ και Α γι ι ωω Πνε
 ε ε ε ε ευ μαα α α α Πνεευμα τι δ^y
 Λ^N Πα σα αγλωωσσα κι νει ει ει σθωω δ^A
 προς ευ φη η μι ι αν λ⁶ της πα νε εν δο
 ο ξου Ευ φη η η μι ι ι ας δ^y α
 πα αν γε ε νος και η λι κι ι α α πα α α
 σα α δ^A νε α νι σκοι και πα αρ θε ε νοι λ⁶
 την Χριστου παρ θε νο ο μαρτυ ρα λ⁶ ε
 γκω μι ι οις κα τα στε ε ε ε ψωω ω ω μεν

νο μι μω ως γαρ α ανδρι ι σα με ε ε νη
 η και το χαυ νον του θη η λε ε ος α
 πο ορ ριψασα ⁶_λ δι α θλη τι ^φ κωων πο
 ο ο νω ων ^Δ τον τυ ραν νον ε εχθρον κα τα
 βε ε ε ε βληη η η κεν ^γ ου ρα νι ω ω δε
 και αι θει ει ω στε ε φει κο ο σμη η θει
 ει ει ει σα ^Δ αι τει ται αι τω νυμ φι ι ω
 και Θε ε ω ^Δ δω ω ρη σα α σθαι η μι ιν το
 με γα ε ε ε ε λε ε ε ε ος ^γ _δ

κ̄ ν
 Δ Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω
 νας των αι ωνων α μην
 Δ ε ε σποι να προσ δε ζαι τας δε η η
 η σεις των δου λων σου Δ και λυ τρω σαι η
 μας Δ α πο πα α σης α να αγ κης και θλι
 ι ψε ε ως

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΗ.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'.

Ὕπαγε πάντα Νη

χ ^N Υπάγε πάντα Νη
 δοξα ασοιτωδειξαντι το φως δοξα εν

υ ψι ιστοις Θε ω και ε πι γης ει ρη

η νη ⁶ λεν αν θρωποιευδο κι α

δοξα μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε δοξα

προ σκυ νου μεν σε δο ζο λο γου μεν σε ⁶ λεν ευ

χα ρι στου μεν σοι δοξα δι α την με γα α

λην σου δοξαν

δοξα ρι ε βα σι λεν δοξα ε που ρα νι ε Θε ε

Πατερ παν το κρατορ δοξα ρι ε γι ε μονο

γε νες δοξα Ι η σου χρι στε και α γι ον

Πνευμα

γδ

Δικυρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θεου ο

γι ος του Πατρος ο αι αι ρων την α μαρ

τι αν του κο οσμου γδ ε λε η σον η μας

ο αι αι αι ρων γδ τας α μαρ τι ι ας του κο ο

σμου

γδ

Διπροσδε ε ξαι την δε η σιν η μων γδ ο κα

θη με νος εκ δε ξι ω ων του Πατρος γδ και

ε λε η σον η μας

γδ

Δι ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει μο νος

Κυ ρι ος γδ Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε

—. — — — —

ου Πατροςαμην

γδ

^N γδ Καθ ε καστηνη μερανευ λο γησω

—. — — — —

σε δι^Δ και αι νε εσωτο ο νομασουειςτον αι

—. — — — —

ω ω νακαι εις τον αι ω νατουαι ω ω

γ

νος

γδ

γδ Κα τα ξι ωσονΚυ ρι ε εν τη η με

—. — — — —

ρα ταυ τη δι^Δ α να μαρ τη τουςφυλαχθη ναι

—. — — — —

ημας

γδ

γδ Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος

—. — — — —

των πα τε ερων η μωνδι^Δ και αι νε τον και

—. — — — —

δε δο ξα σμενον το ο νομαα σουδι^Δ εις τους

αι ω ωνας αμην
 Λετονία
 εφ η μας Δικα περηλ πι σα μεν ε πι
 σε
 Δικα περηλ πι δα
 ζοον με Δικα δι και ω ματασου
 Δικα περηλ πι δα
 μινεν γε νε α και γε νε α Δικα ε γω ει
 πα Κυρι ε ε λε η σον με Δικα ει ασαι
 την ψυ χη ηνμου Δικα τι η μαρτοον σοι Δικα
 Δικα προσε κα τε ε φυ γον δι δα ζοον

με ^Δ**λ**του ποι ειν το θε λη μασου ^Δ**λ** ο τι συ
 ει ει ο Θε ος μου γλ
^N
δ ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^Δ**λ** εν
 τω φω τισου ο ψιμεθαφως γλ
^Δ
δ ^Π**π**α ρατει ει νον το ε λε ος σου τοις γι
 νωσκου σι σε γλ
^N
δ ^λ**λ** γιος ο Θε ος ^Δ**λ** Α γιος Ι σχυ ρος ^Δ**λ**
 (τρίς) γλ
 Α γι ος α θα να τος ε λε η σονη μας δ
^N
δ ^λ**ο**ξα ^N**π**α τρι ι και γι ω ^Δ**λ** και Α γι ω
 Πνευ μα τι γλ
^Δ
και νυ υν και α ει ^Δ**λ** και εις τους αι

ω νας των αι ω ωνων αμην
 Ἀ γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἄσματικὸν.

α γι οος ο Θε ε ος
 α γι οος Ι σχυ ρος
 α γι ι ι ος Α α θα α α α α
 να α α α α τος ε λε ε ε ε ε η σο ο
 ο ο ο ον η η μα α α α α α ας

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἅγίας Εὐφημίας.

Ὕχος γ'.

Θείας πίστεως.

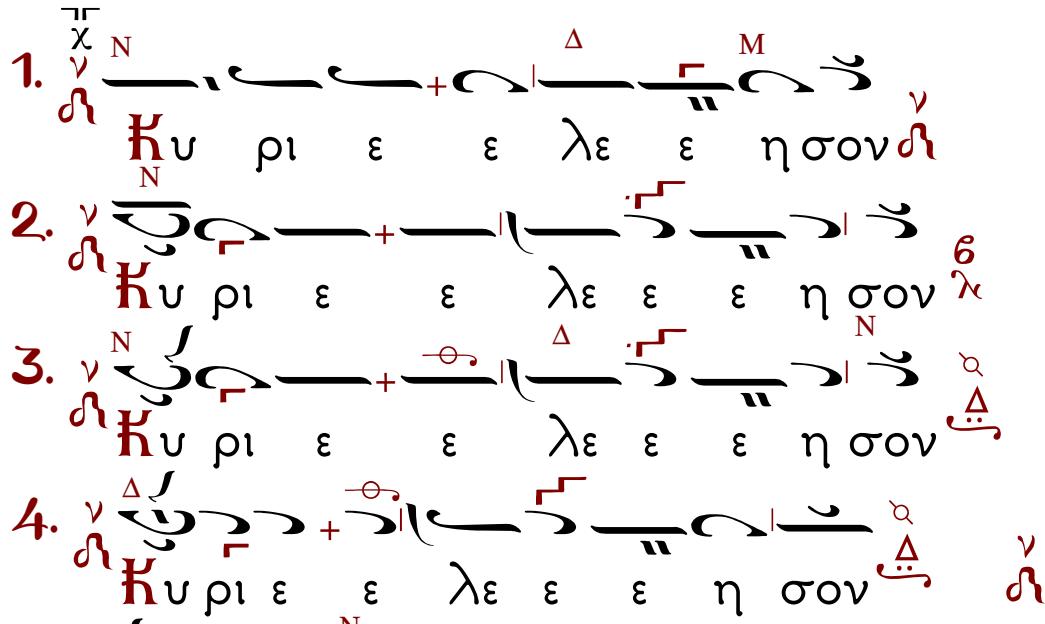
Ὕχος ἵν Γα

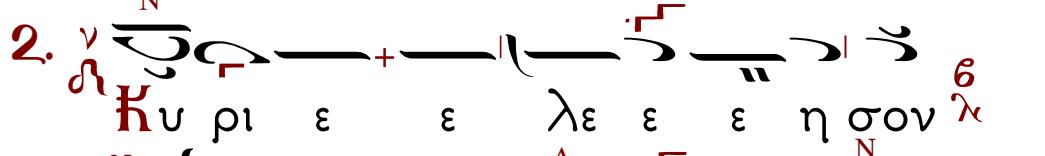
Ἄλι αν ε ευ φρα νας τους ορ θιο δο ζους
 και κα τη η σχυ νας τους κα κο δο ζους Ευ
 φη μι α Χρι στου ου κα λι παρ θι ε νε π
 γαρ τε ταρ της συ νο δου ε κυ ρω σας
 α οι Πα τε ρες κα λω ως ε δο γ μα τι ι σαν π μαρ
 τυς εν δο ζε Χρι στον τον Θε ον ι κε τευ ε
 δω ρη σα σθαι η μιν το με γα ε λε ο ο ο
 ος

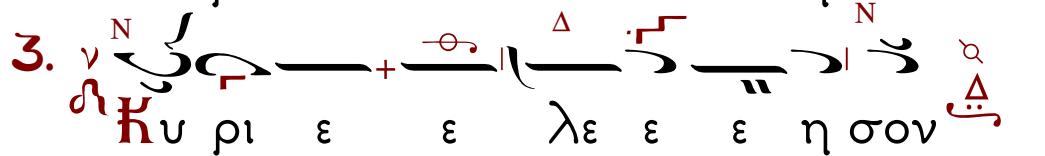
Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν.

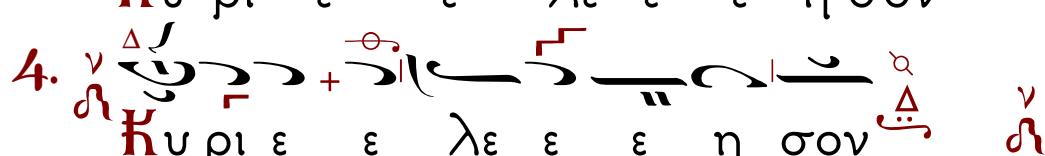
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

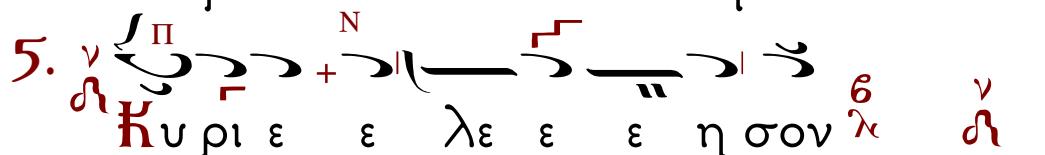
ἌΧΟΣ ΠΔ Νῃ

1. Ἄχος ρι ε ε λε ε η σον δη

2. Ἄχος ρι ε ε λε ε ε η σον λη

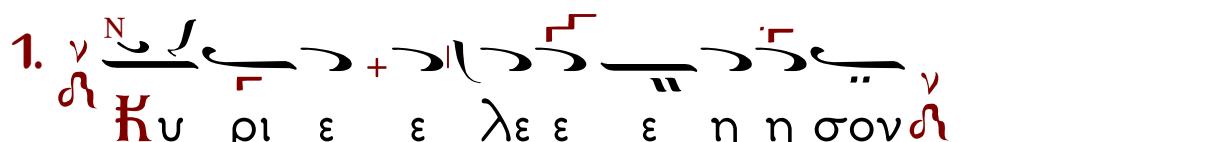
3. Ἄχος ρι ε ε λε ε ε η σον Δῃ

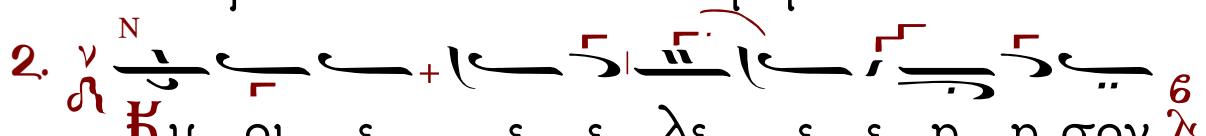
4. Ἄχος ρι ε ε λε ε ε η σον Δῃ

5. Ἄχος ρι ε ε λε ε ε η σον λῃ

6. Ἄχος ρι ε ε λε ε ε ε η σον δῃ

ΕΤΕΡΑ.

1. Ἄχος ρι ε ε λε ε ε η η σον δῃ

2. Ἄχος ρι ε ε ε ε λε ε ε η η σον λῃ

3. Ἄχος ρι ε ε λε η η σον Δῃ

4. **κύριε ελέη σοοον** **π**

5. **κύριε ελέη ησον** **π**

6. **κύριε ελέη ε ησον** **π**

7. **κύριε ελέη ησον** **π**

8. **κύριε ελέη ησον** **π**

9. **κύριε ελέη ησον** **π**

10. **κύριε ελέη ε ησον** **π**

11. **κύριε ελέη ε ησον** **π**

12. **κοικυριε**

Ἄντιφωνον α'.

Ὕχος παῖ Δι

Γ
χ μη η ην

Σπίχ. α' Μ
ε ρι λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον Δ
και παν τα τα εν τος μου Δ το

ο νοματο α γιον αυ του

Ταις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσον η μας

Σπίχ. β' Μ
ε ρι λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον Δ
και μη ε πιλανθανου Δ πασας

τας αν τα πο δοσεις αυ του

Ταις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσονημας

Σπχ. γ' Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω

η τοι οι μασε τον θρονον αυ του και η Ba

σι λει α αυ του παντων δε σποζει

Ταις πρε σβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσονημας

Σπχ. δ' Ευ λο γει τε τον Ku ρι ον παν

τα τα ερ γα αυ του εν πα ντι το πω

της δε σπο τει ας αυ του

Ταις πρε σβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσονημας

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ταῖς πρε σβει αις της Θε ο το ο κου
 Σωτερ σωσον η μα α ας
 Ἀνπίφωνον β'.

μη η ην
 Σπίχ. α! ι νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι
 ον αι νε σω Κυ ρι ον εν τη λιω η μου
 ψαλ λω τω Θε ω μου ε ως υ παρ χω
 Β ς ον η μα ας γι ε Θε ου ο εν
 Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος
 ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α
 Σπίχ. β! Μα κα ρι ος ου ο Θε ος

Ι α κωβ βο η θος αυ του ^Δ η ελ πις
 αυ του ου [♂] ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
 του ^Δ

^Δ **Ϲ**ω σον η μα ας γι ε Θε ου ^Δ ο εν
 γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος
 φαλλον τας σοι αλ λη λου ι α ^Δ

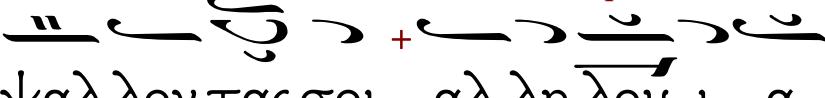
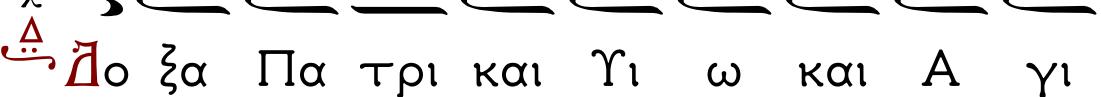
Σπίχ. γ! ^M ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ
 Τον ποι η σαν τα τον ου ρα
 νον και αι την γην ^Δ την θα λασ σαν και πα αν
 τα τα εν αυ τοις ^Δ

^Δ **Ϲ**ω σον η μα ας γι ε Θε ου ^Δ ο εν
 γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος ^Δ

Δ **Μ** Γ Δ

 φαλλονταςσοι αλληλουι α Δ
Σπή. δ!
 Βασι λευ σει Κυ ρι ος εις τον
 αι ω να Δ ο Θε ος σου Σι ων χ εις γε νε

 α αν και γε νε αν Δ
 Δ **Γ** Δ **Γ**

 Κω σον η μα ας γι ε Θε ου Δ ο εν
B
 Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος Δ

 φαλλονταςσοι αλληλουι α Δ
χ **M**
 Δ ζα Πα τρι και γι ω και Α γι

 ω Πνευμα τι Δ
 Δ **M** **Γ** Δ **B** **Γ**

 Και νυν και α ει και εις τους αι αι

 ω νας των αι αι ω νων α μην Δ

Μ Δ
 Ο μο νο γε νης Γι ος και Λο γος
 του Θε ου Δ α θανατος υ πα α α αρχων
 Μ
 β και κα τα δε ζα με νος δι α την η με
 Β Δ Γ Δ
 τε ραν σω τη ρι ι αν Δ σαρ κω θη η ναι
 Ζ εκ της Α γι ας Θε ο το κου Δ και α ει
 Δ
 παρ θε νου Μα ρι ας Δ α τρε ε πτως ε
 Μ Δ Γ
 ναν θρω πη σας Δ σταυ ρω θεις τε Χρι στε
 Δ
 ο Θε ος Δ θα να α τω ω θα να τον πα τη σας
 Χ Δ
 ει εις ων Δ της Α γι ας Τρι α δος Δ συν
 Δ
 δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι Δ και τω Α
 Δ Γ Δ
 γι ω Πνευ μα τι Δ σωσον η μα Δ α ας

Ἄντιφωνον γ'.
Ὕχος ἵ. Γα

Ἄντιφωνον γ'.
Ὕχος ἵ. Γα
πον ḥ καὶ προ σε σχε μοι

Ἄπολυπίκιον τῆς Αγίας.

Ὕχος γ'.
Θείας πίστεως.

Ὕχος ἵ. Γα

Ἄντιφωνον γ'.
Ὕχος ἵ. Γα
πον ḥ καὶ προ σε σχε μοι
καὶ κα τη η σχυ νας τους κα κο δο ζους ḥ Ευ
φη μι α Χρι στου ου κα λλι παρ θε ε νε ḥ της
γαρ τε ταρ της συ νο δου ε κυ ρω σας ḥ
α οι Πα τε ρες κα λω ως ε δο γ μα τι ι σαν ḥ μαρ
τυς εν δο ζε Χρι στον τον Θε ον ι κε τευ ε ḥ

δω ρη σα σθαι η μιν το με γα ε λε ο ο ο
 ος

Εἰσοδικόν.

Ἄχος Δι

Χριστῷ εὐτε προσκυνησω μεν καὶ προσπεισω με εν Χριστωω ω ω ω Κωσον η μα ας γι ε Θεου ο εν Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ος ψαλλον τας σοι αλ λη λου ι α

Ἄπολυτίκιον τῆς Ἅγιας.

Ὕχος γ'.

Θείας πίστεως.

Ὕχος ἵν Γα

Ἄλι αν ε ευ φρα νας τους ορ θιο δο ζους
 και κα τη η σχυ νας τους κα κο δο ζους Ευ
 φη μι α Χρι στου ου κα λι παρ θι ε νε π
 γαρ τε ταρ της συ νο δου ε κυ ρω σας
 α οι Πα τε ρες κα λω ως ε δο γ μα τι ι σαν π μαρ
 τυς εν δο ζε Χρι στον τον Θε ον ι κε τευ ε
 δω ρη σα σθαι η μιν το με γα ε ε λε ε
 ος

Ἄπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ.

Ἄγιος Ἰησοῦς Διόνυσος

Προστασί^N α των Χριστί^Δ
 καται^Γ αι σχυντε^Δ με σι τει α προς τον ποι^B
 η την α με τα θε τε^β μη παρι δης^Δ α μαρ^Δ
 τω λων δε η σε ων φω νας^Δ αλ λα προ φθα^Δ
 σον ως α γα θη εις την βο η θει αν^η
 μων των πι στως κραυ γα ζον των σοι^β τα^β
 χυ νον εις πρε σβει αν και σπευ σον εις ι^η
 κε σι αν^Δ η προ στα τευ^N ου σα α α^η
 ει^Δ Θε ο το κε των τι μων των σε^η ε^η
 ε^η

ἈΠΟСΤΟΛΙΚΟΝ ἈΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ.

Προκείμενον. Ἡχος δ'.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοί, συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν μὴ
εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς-
λέγει γάρ, «Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου καὶ ἐν
ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι· ἵδοὺ νῦν
«καιρὸς εὐπρόσδεκτος», ἵδοὺ νῦν «ἡμέρα
σωτηρίας» μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες
προσκοπήν, ἵνα μὴ μωμηθῇ ἡ διακονία, ὅλλ' ἐν
παντὶ συνιστῶντες ἑαυτοὺς ὡς Θεοῦ διάκονοι,
ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψειν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν
στενοχωρίαις, ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν
ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν
νηστείαις, ἐν ἀγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν
μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν Πνεύματι Ἅγιῳ,
ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ, ἐν λόγῳ ἀληθείᾳς, ἐν
δυνάμει Θεοῦ· διὰ τῶν ὅπλων τῆς δικαιοσύνης
τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν, διὰ δόξης καὶ
ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας· ὡς

πλάνοι καὶ ἀληθεῖς, ὡς ἀγνοούμενοι καὶ ἐπιγινωσκόμενοι, ὡς ἀποθνήσκοντες καὶ ἴδοὺ ζῶμεν, ὡς παιδευόμενοι καὶ μὴ θανατούμενοι, ὡς λυπούμενοι ἀεὶ δὲ χαίροντες, ὡς πτωχοὶ πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες, ὡς μηδὲν ἔχοντες καὶ πάντα κατέχοντες.

Ἄλληλούϊα. (γ') **Ἡχος δ'.**

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Στίχ. **Κ**αὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου.

Κοινωνικὸν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

Ἄλληλούϊα.

Ἄγιος πάντας Πατέρας

Δικυρίε ε ε λε η σον Διός
Δικυρίε ε ε λε η σον Διός

Δικυρίε ε ε λε η σον Διός

Δικυρίε ε ε λε η σον Διός

Δικυρίε ε ε λε η σον Διός

Δικυρίε ε ε λε η σον Διός

Δικυρίε ε ε λε η σον Διός "Ετερον.

Δικυρίε ε ε λε η σον Διός

Δικυρίε ε ε λε η σον Διός

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
Ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
 δὸς ἡμῖν σήμερον,

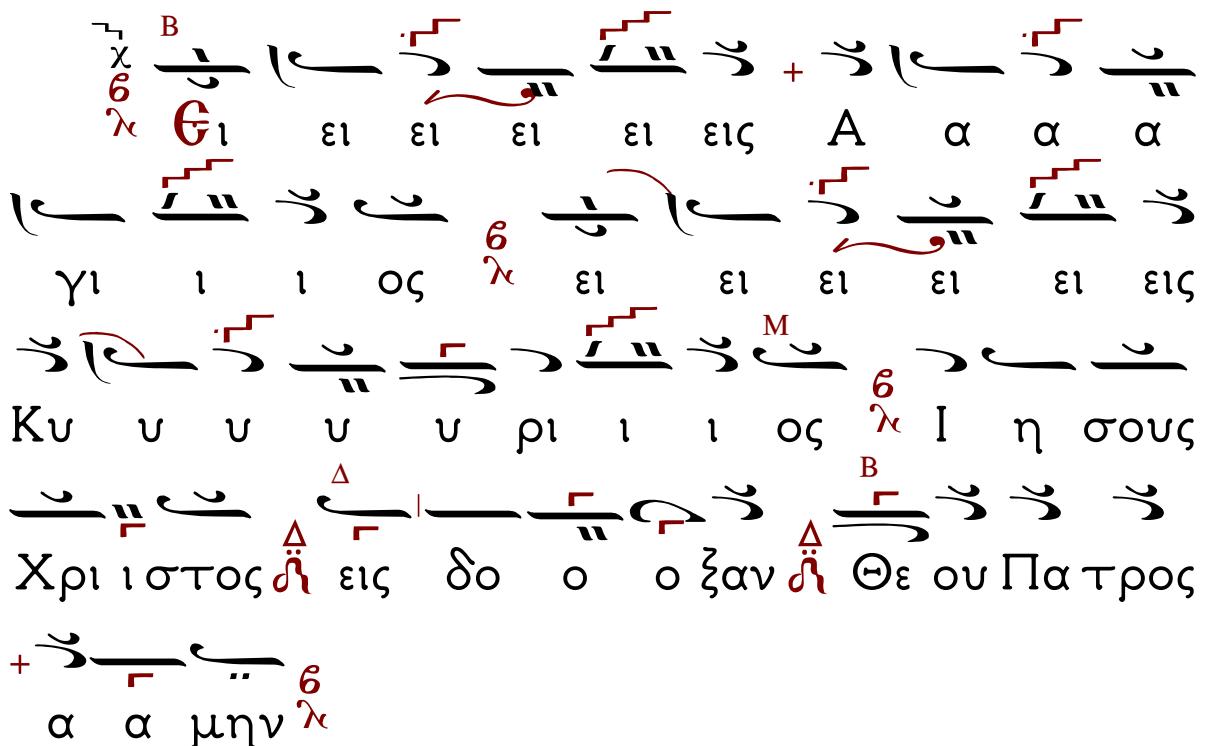
Καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
ώς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
Ἄλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙC ΑΓΙΟC.

Ὕχος π. Ἡ πατρὸς Ἐναρμόνιος

π. π
Δι Ει ει εις Α γι ος Δι ει ει εις Κυ υ
ρι ι ι ος Ι η σους Χριστος ξ ος εις δοξαν Θε
ου Πατρος α μην Δι

Ὕχος ἁ τος

ḥχος π̄ ṗ πα ρχ π
 νες α α φες Συγ
 χω ω ρησον ο Θε ε ε ος ṗ Τα πα
 ρα α πτωω μα α τα κ Η μων δι Τα
 Ε κου ου σι ι ι α ṗ τα α κου ου
 ου σι ι ι α δι τα εν γνωω ω σει ṗ και τα εν
 α γνοι οι οι οι οι οι οι οι α δι τα α εν
 νυ υ κτι και ε ε εν η η με ε ε
 ρα ṗ τα κα τα νουν ζ' και δι α ανοι οι αν δι τα
 πα αν τα η μιν συγ χω ω ω ρη σον ṗ ως
 α γα θι ος και αι αι φι λα α α α
 αν θρωω ω ω πο ο ο ος
π̄

Χριστέ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ὕπαγε πάντα Πα

προσεύχεσθαι τοῦ Ιησοῦ Χριστοῦ
 Χριστε ε το φως το α λη θι νον χριστο
 φω τι ζον και α γι α α α α α α ζο
 ον παν τα α αν θρωω πον ερ χο ο ο με
 νον ει εις τοον κο ο ο ο ο ο ο ο
 σμον ση μει ω θη η τω ω ε εφ' η η
 μα ας χριστο φω ω ως του ου προ ο σω ω ω
 που ου ου σου χριστο εν αυ τω ο ψω
 ω με ε θα φως το ο α προ ο ο ο
 ο σι ι ι τον χριστο και κα τε ευ θυ υ υ
 υ νο ον δι τα δι α βη η μα τα α

η μω ω ων ^Δπρος ερ γα σι ι ι αν τω
 ω ω ων ε εν τοο ο λωω ω ων σου ^π
 πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
 σου ου Μη η η τρος ^χ^Π και πα αν τωων
 σου ου των A γι ω ω ων α μην ^Δ^Δ

ω ω ω ω ω ω π^ρ ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ι^α ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω π^ρ νι ι ι ι ι ι αι ω ω ω ω ω
 ω νι ι ι ο ον ζ ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε δ^η ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ι^α ε ε ε ε ε ε σται ι^α δι ι ι ι ι και
 αι αι ο ο ο ο ο ος ι^α Αλ λη λου ου ου
 ου ι ι ι α α α α α α α α α α
 α π^ρ

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ὕπαγος πάρα Δι

Ἐγίδομεν τοφως το αλη θι νον ε λα
 βο με εν Πνευ μα ε που ρα α νιον ευ ρο μεν
 πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι
 α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ
 η η μας ε σωσε ε ε ε ε εν

Εἰς τὸ· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί.

Ὕπαγος πάρα Δι

Μην α μην α μην εις α φε σιν
 α μαρ τι ων και εις ζω ην αι ω ω
 νι ον

Δ Πληρωθη τω το στο μα η μων Δ
 αι νε σε ως σου Κυρι ε 6 ο πως υ μη
 σωμεν την δο ο ξαν σου Δ ο τι η ξι ω
 σας η μας Δ των α γι αν σου με τα σχειν
 μυστηρι ι ι ι ων 6 τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω Δ ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συνην σου 6
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α α Δ

Εἶη τὸ ὄνομα.

Ἄχος Δι

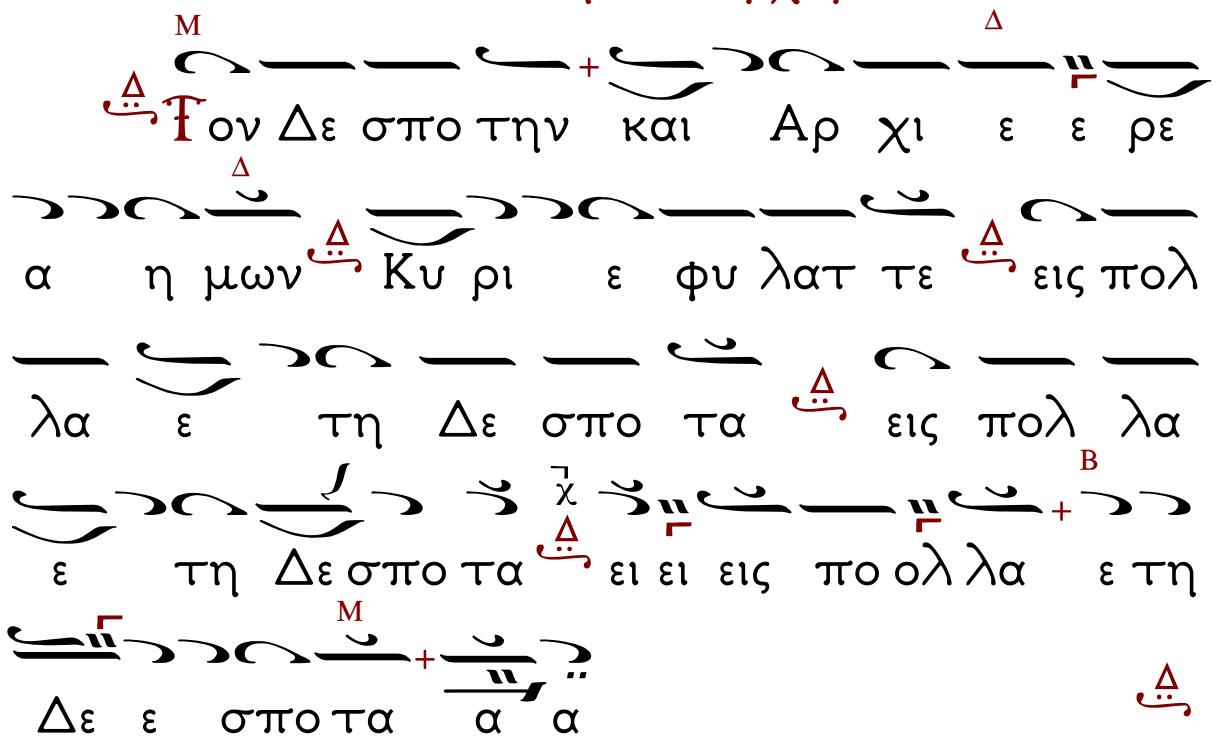
Ἄμην Εἰ η το ο νο μα Κυ ρι
ου εν λο γη με νο α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η εν λο
γη με ε νο α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος

Τὸν Εύλογούντα.

Τον εν λο γου ου ουν τα και α γι ι
α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδίς»

τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαφηλίδη

Ιεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.